

РЕШЕНИЕ

№ 3391

гр. София, 08.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 21.01.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **7910** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.50 ЗМГО във вр.чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на „В. В. И С. Н.” Е., чрез процесуалния представител адв.В срещу **РЕШЕНИЕ № 253 от 13.07.2010г.**, постановено от Зам.Председателя на Патентното В. на Република Б.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно. Твърди, че е в процесното спорно административно правоотношение е неприложима разпоредбата на чл.11 ал.1 т.4 и т.7 ЗМГО, защото словната марка „V” не указва вида на стоката, както и географския произход на същата. Обосновава доводи и за нарушение на материалния закон- чл.12 ал.1 т.3 ЗМГО. Подробни правни съображения са изложени в писмени бележки от 21.01.2011г. Изразена е претенция и за присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Патентното В. на РБ, чрез процесуалния си представител юрк.Б оспорва жалбата по съображенията, изложени в мотивите на оспореното решение и допълнително развити в писмена защита от 31.01.2011г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след преценка на

събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „В. В. И С. Н.” Е. е заявил за регистрация на 21.11.2006г. словна марка „V” за стоки от клас 33 „алкохолни Н. с изключение на бира”, клас 35 „реклама, управление на търговски сделки, парични сделки, сделки с недвижимо имущество”, клас 39 „транспорт, опаковане на стоки, организиране на пътувания”.

Със Заповед № 503/14.08.2009г. и № 502/14.08.2009г. е образувано служебно производство за заличаване на регистрацията на марка № 66781 „V” за стоките от клас 33 и е назначен състава на отдел „Спорове”, който да се произнесе.

Изготвено е становище, в което е посочено, че процесната марка е регистрирана в противоречие на чл.11 ал.1 т.4 и ал.7 ЗМГО, защото се състои изключително от елементите „V” /В./ и „W” / в превод от английски език „В. и С. Н.”/, които указват географския произход и вида на стоките от клас 33. Установено е още, че са регистрирани по-рано две наименования за произход „Ш от В.” и „Варненски мискет” за стоката вино, като ползвател на същите е вписан „Димят”, Г.В.. Процесната марка включва в състава си регистрирано наименование за произход, родови понятия за стоки, както и е регистрирана за стоки, които са идентични на цитираните по-горе.

На жалбоподателя „В. В. И С. Н.” Е. е предоставен 3 месечен срок за възражения, което право същият е упражнил, като е депозирал становище вх.№ 13-00-230/11.08.2009г.

След обсъждане на постъпилото възражение е изготвено становище на отдел „Спорове” на 30.06.2010г., с което на основание чл.26 ал.4 ЗМГО е предложено на Председателя на ПВ да се заличи служебно регистрацията на марка № 66781 „V” за стоките от клас 33. Отново е изложено, че спорната марка се състои изключително от знаци, указващи вида и географския произход на стоките, за които е регистрирана в нарушение на чл.11 ал.1 т.4 ЗМГО, както и включва в себе си по-ранни наименования за произход за стоката „вино”- „Ш от В.” и „Варненски мискет”.

С оспореното **РЕШЕНИЕ № 253 от 13.07.2010г.** Зам.Председателя на ПВ на основание чл.26 ал.4 ЗМГО е заличил служебно регистрацията на марка 66781 „V” за стоките от клас 33 с притежател „В. В. И С. Н.” Е..

В процеса е допуснато и прието експертно заключение на вещото лице В. Ш., което се възприема от съда, като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните изводи:

Жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното **РЕШЕНИЕ № 253/13.07.2010г.** на Зам. Председателя на ПВ на РБ е издадено от компетентен орган съгласно Заповед № 439/09.07.2010г. като при постановяването му не са допуснати никакви нарушения на административно-производствените правила и е спазена процедурата по чл.42-чл.45 ЗМГО във вр. чл.26 ЗМГО, като съдът не констатира и пороци във формата на административния акт. При анализ на събраните в хода на съдебно-административното производство писмени доказателства, съдът приема, че е налице основанието за отмяната му по см. на чл.146 т.4 АПК, поради допуснато нарушение на приложимия материален закон.

Правното основание за служебно заличаване на регистрацията на словната марка 66781 „V” е нормата на чл.11 ал.1 т.4 ЗМГО, относно марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския прозход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други техни характеристики. Разпоредбата въвежда абсолютно основание за отказ и има за цел да предотврати регистрирането на марки с описателен характер. За да се откаже регистрацията на това правно основание, заявената марка трябва да не съдържа отличителни елементи и да бъде изцяло с описателен характер. Аналогична е разпоредбата на чл. 3, ал. 1 в) от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките и се прилага към всички марки за стоки или услуги, които подлежат на регистрация или на заявяване за регистрация като индивидуална, колективна, гаранционна или сертификатна марка в отделна държава-членка. Съгласно същата следва да бъде отказана регистрацията на "марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които могат да послужат в търговската дейност за указване на вида, качеството,

количеството, предназначението, стойността, географския произход или времето на производство на стоките или предоставяне на услугите, или на други характеристики на стоките или услугите". Поради описателния характер на марката, Първоинстанционният съд на ЕС потвърждава например отказа да се регистрира марка "Канабис" за бира (дело T-234/06, *Torresan/CXBП - Klosterbrauerei Weissenhohe (CANNABIS)*).

Оценката на описателния характер трябва да се търси в достатъчно пряката и определена връзка между знака (марката) и съответните продукти или услуги. Тази връзка дава възможност на заинтересуваните потребители да получат незабавно и без други разсъждения описание на съответните стоки или услуги или на някои от техните характерни особености (Дело T-207/06, *Europig/CXBП (EUROPIG)*, §27). В този контекст следва да се определи дали средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, би могъл да си помисли при вида на продукт с марка „V” без никакъв друг допълнителен елемент, че въпросната марка представлява описание на характерните особености на съответния продукт от клас 33 „алкохолни Н. с изключение на бира”. В този случай от голямо значение ще е самата стока и дали при нейното комерсиализиране средният потребител може да предположи, че тя представлява „вино”, произведено от региона на В.. Всеки един от елементите от марката, трябва сами за себе си да са описателни за всяка изследвана характеристика на стоката/услугата /вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, времето или метода на производство, начина на предоставяне на услугите или др./

Процесната марка се състои от три разговорни думи, подредени в девизна форма, както следва: „V”- е наименование на град в Б, „WINES”- в превод от английски език е думата „вино” в множествено число и „S”- в превод също от английски език „С. Н.”. Поставен е и знака „&”, който изобразява съюза „и”, който в настоящия случай е част от фирменото наименование на жалбоподателя във формата му на изписване на латиница. По отношение на характеристиката „вид” на стоката процесната марка съдържа един елемент, който по същество сам за себе си *е различен*

от наименованието на стоките и *не ги описва*, това е топонима В..

По отношение на характеристиката „географски произход” на стоката, съгласно практиката на Първоинстанционния съд на ЕС / дела № С-108/97 и № 109/97 Chiemsee, дело № Т-295/2001 Oldenburger /, марката не следва да се регистрира, когато географското място е 1.индикатор за качество и други характеристики на стоката, 2. стоките могат да се асоциират с мястото и това да доведе до предпочитан избор, 3.мястото е вече известно или познато за тази категория стоки, 4.когато има основание да се предполага, че такава асоциация може да се направи в бъдеще, при което когато понастоящем потребителите не правят асоциация между географското име и категорията на стоките, трябва да се прецени дали е основателно да се предположи, че това име е способно да укаже географския произход на тази стока, при което съображенията трябва да се отнасят до разпознаваемостта на географското име, познаването на характеристиките на това място, както и с вида на стоката. На базата на тази съдебна практика и съгласно становището на експерта, процесната марка съдържа елементи, които по същество сами за себе си *са различни* от наименованието на страна, регион или местност-описателните за стоките думи „В.” и „С. Н.”. Самата марка не представлява смислово завършена езикова единица от комбинация от думи, която да е приета, като стилъв формат, нито в разговорния, нито в научния език или публицистичния и художествен език и в този аспект е необичайно подреждане на словни елементи, като отделните думи са подредени като набор от равно позиционирани в словната комбинация съществителни имена, които не формират нито определяемо, нито определение и в този си вид представляват просто девизно подреждане на

съществителни. В заключение процесната марка, като необичайна комбинация от думи не се състои изключително от термини, които определят или „вида” или „географския произход” на стоките.

Като второ правно основание за служебно заличаване на марката е посочена разпоредбата на чл.12 ал.1 т.3 ЗМГО, съгласно която не се регистрира марка, която се състои от регистрирано географско означение или неговите производни. Противопоставени на марката са географските означения „Ш от В.” и „Варненски мискет”. Съгласно становището на експертизата процесната марка „V” не се състои, нито съдържа точно наименованията на противопоставените регистрирани географски означения. По отношение на втория елемент, а именно: дали съдържа производни на тези географски означения трябва да се изследва дали се касае за думи с еднакви корен и смисъл, получени чрез различни представки и окончания, като напр. умалителни, прилагателни, производни съществителни и др. Смисълът на „Ш от В.” е, че сортът грозде „Ш”, отглеждан в околностите на В. е послужил за направата на вино. „Варненски мискет”, като географско означение има смисъл, че сортът грозде „Мискет”, отглеждан в околностите на В. е послужил за направата на вино. Като производни на тези географски означения могат да бъдат „Варненско шардоне”, „Шардонета от В.”, „Мискет от В.”, „Червен мискет от В.”, „Варненски червен мискет”. Нито едно от вида на посочените производни не се открива в процесната марка „V”, поради което се налага извода, че марката не възпроизвежда противопоставените географски означения. Не е налице смислово сходство, защото процесната марка няма еднозначна семантика и може да бъде възприета като девизна връзка между равностойни съществителни имена. Фонетично между

марката и тези географски означения поотделно има преобладаващо различие, тъй като споделят само едно общо слово В. или неговото производно ВАРНЕНСКИ. Визуално при съпоставката им също се открояват различия, а сходството е в ниска степен, нещо повече в процесната марка присъства и аперсанда &, който е характерен основно за фирмени наименования. На тази база не съществува вероятност средният потребител да бъде объркан или да направи пряка връзка между „V” и „Ш от В.” и „Варненски мискет”.

При служебната проверка по см. на чл.168 АПК, която съдът извърши на всички основания по чл.146 АПК се налага окончателния правен извод за незаконосъобразност на **РЕШЕНИЕ № 253 от 13.07.2010г.** на Зам. Председателя на ПВ на РБ.

При този изход на спора и на основание чл.143 АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото, които възлизат в размер на сумата от 1 975лв.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 от АПК **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 22-ри състав**

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалбата на „В. В. И С. Н.” Е., със седалище и адрес на управление: Г.В., У.”О” чрез процесуалния представител адв. В Д С със съдебен адрес: Г.С.,Ж.”М. **РЕШЕНИЕ № 253 от 13.07.2010г.** на Зам. Председателя на Патентното В. на Република Б, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА П. В. на РБ с адрес: Г.С., Б. да заплати на „В. В. И С. Н.” Е., със седалище и адрес на управление: Г.В., У.”О чрез процесуалния представител адв. В Д С със съдебен адрес: Г.С.,Ж.”М.-. сумата от 1 975 /хиляда деветстотин седемдесет и пет/ лева на основание чл.143 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

